

U POTRAZI ZA PIAZZINOM BIOGRAFIJOM IVANA PAŠTRIĆA

Ivan GOLUB

Iz jedne bilješke Arnolfa Bacoticha saznajemo da je Carlo Bartolomeo Piazza napisao kraću biografiju filologa, pjesnika i teologa Ivana Paštrića (1636–1708); (1) da se njen autograf nalazi kod samog Bacoticha. (2)

Kao suvremenik Paštrićev Piazza je mogao doći do sigurnih biografskih podataka o Paštriću, a kao vrstan povjesničar i teolog mogao je kompetentno progovoriti o Paštrićevim povijesnim i bogoslovnim zanimanjima. Ući u trag Piazzinu životopisu Ivana Paštrića značilo bi, zacijelo, doći do saznanja ne samo o Paštrićevu životu i djelu nego i o tome što jedan, ne bilo koji, suvremenik i stranac sudi o našem znamenitom učenjaku i pjesniku.

Time potaknut dao sam se na traganje za Piazzinim autografom. Konkretno za Piazzinom literarnom ostavštinom. Od prof. B. Stullija sam doznao da je rukopisna ostavština Arnolfa Bacoticha svršila u Rimu u biblioteci Senata (Biblioteca del Senato). Iznimno pripušten u Biblioteku, – zbog preuređivanja nije bila trenutno dostupna – utvrdio sam da u katalogu rukopisa Biblioteke Senata dolaze dva rukopisna djela Piazzina, no niti jedno od njih nije Paštrićev životopis. Bivši bibliotekar, koji dobro poznaje fond Cippico-Bacotich pokazao je spremnost da pretraži sam Bacotichev fond. Ishod je također bio negativan. On to tumači time što Bacoticheva rodbina nije predala čitavu Bacotichevu literarnu ostavštinu Biblioteci Senata. Senat je pokušao otkupiti nepredane spise, no nije u tome uspio. Najzad mi je bibliotekar rekao da se u Rimu nalaze dvi-

1) Bibliografiju o Ivanu Paštriću vidi: Ivan Golub, *L'Arcade Giovanni Pastrizio – Ivan Paštrić (1636–1708)*, „Arcadia“ – Accademia letteraria italiana, Atti e memorie, serie 3, volume VII, Fascicolo 1, Roma 1977, str. 85–87; Ivan Golub, Ivan Paštrić, Prinosi za životopis, Poljički zbornik, sv. I, Zagreb 1968, str. 205–230.

2) „Oltre che dalle sue opere a stampa e principalmente da LA GERARCHIA CARDINALIZIA conosciamo il Piazza da un suo breve ms. autografo esistente nella nostra biblioteca privata, nel quale è tessuta la biografia di Giovanni Pastrizio dalmata, nativo di Spalato (1635–1708), noto teologo e autore di un' opera su San Pietro Grisologo.“ (Arnolfo Bacotich, Pontefici Dalmati o originari della Dalmazia, Archivio storico per la Dalmazia, 26/1939/ 437).

je sestre pok. Bacoticha (ili jedna), koje su, vjerojatno rasprodale preostalo iz ostavštine.

I tako o Piazzinu životopisu Ivana Paštrića ne znamo ništa do škrta Bacoticheva nabačaja, da iz Piazzina životopisa proizlazi da je Paštrić dobro poznao stvari koje se tiču Dalmacije i da je spremao spis o Sikstu V. i o Zboru sv. Jeronima u Rimu. (3) Bilo bi veoma korisno, možda upravo preko Piazzine biografije, doći do detaljnijih saznanja o spomenutim Paštrićevim radovima odnosno materijalima za radove.

SUMMARY

The autograph of the biography of Ivan Paštrić (1636–1708), written by Carlo Bartolomeo Piazza, was in the possession of Arnold Bacotich. Bacotich's literary inheritance came to the Senat Library in Rome (Biblioteca del Senato) as the „Fond Bacotich“. But that fond does not include Piazza's biography of Ivan Paštrić.

3) Nekoć: Congregatio Sancti Hieronymi Illyricorum in Urbe, danas: Pontificium collegium croaticum Sancti Hieronymi in Urbe. Brat Ivanov, Jeronim Paštrić službovao je založeno u raznim svojstvima i u Zboru sv. Jeronima i u Kaptolu sv. Jeronima. Istakao se kao protagonist protukranjske strane u sporu o Ilirskoj pokrajini (1652–1656), gdje je za protivnika imao Jurja Križanića (Ivan Golub, Juraj Križanić i pitanje prava Slovenaca na svetojeronimske ustanove, *Historijski zbornik* 21–22 /1968–69/, 213–258). Kad se spor vodio pred Svetom Rimskom Rotom, Ivan Paštrić je bio još student teologije, no ipak je na neki način u njemu uzeo udjela: u knjizi Roberta Papafave „De situ Carniolae, Styriae, Carinthiae et Epeiri“ (Rim 1655) napisanoj kao poduporanj stanovištu da Kranjska, Štajerska i Koruška ne spadaju u Ilirsku pokrajinu, Ivan je objavio pjesmu o Iliriji. Bilo bi nesumnjivo zanimljivo znati što je o Ilirskoj pokrajini napisao kao kasniji učenjak.